

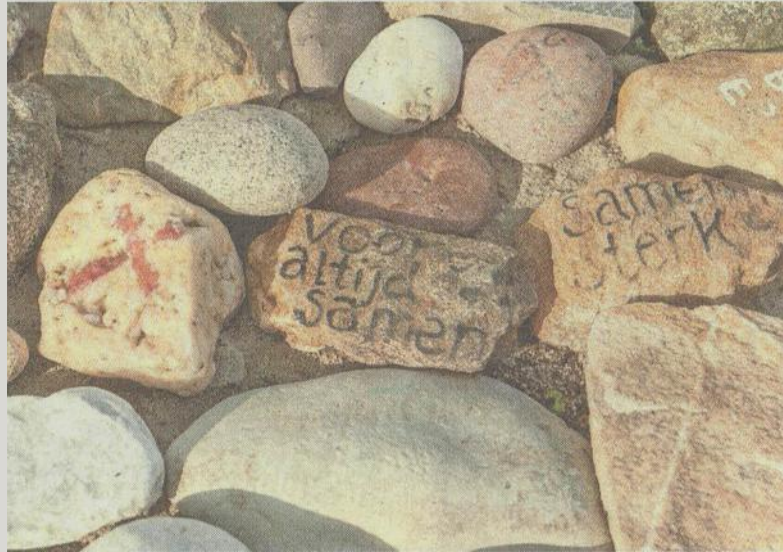
Een hoopje stenen groeide uit tot een berg van hoop in Ommen

Het begon met een paar stenen, maar de berg van hoop werd in Ommen groter en groter. Nu zijn de kiezels, kasseien en keien voor de kerk aan de Bouwstraat in een monument vervat. Om stil te staan in tijden van corona en terug te blikken als de pandemie is overgewaaid. 'We are one.'

Arjan Bosch
Ommen

• 'We zijn zelden zo samen geweest als nu. Volhouden', staat er op de stoeptegel die rechtop in het stenen monument voor de gereformeerde kerk aan de Bouwstraat in Ommen prijkt. Te midden van keien, kiezels en klinkers steekt de boodschap er letterlijk bovuut, maar ook op de andere exemplaren staan opbeurende boodschappen. 'Omme(n)zien nu belangrijker dan ooit.'

Predikanten Karel Hazeleger, Hans Baart en Kest Jelsma van de PKN-gemeente Ommen zien het goedkeurend aan, net als dat Jan Meulenkamp en Jan Lodewijk als kerkrentmeesters het fraaie groen rond het perkje kunnen waarderen. In het voorjaar moet het een kleu-

Op de stenen boodschappen om elkaar als gemeenschap hoop en kracht te geven.

renpracht opleveren die doet denken aan een regenboog, waarbij de bloemen in verschillend tempo gaan bloeien en op die manier voor symboliek zorgen.

Want die is voelbaar in Ommen, waar de kerkelijke gemeenschap bij het begin van de coronaperiode haar leden en andere inwoners houvast en hoop wilde geven. Of, zoals Hazeleger omschrijft: „Iets om in deze tijden toch voor verbinding te zorgen. Zeker in het begin van de pandemie, waarbij op een

gegeven moment ook de kerken hun deuren moesten sluiten. Wij hebben gevraagd een steen met een boodschap voor de deur te leggen.”

Bekende gezichten

En dat gebeurde, merkte ook Jelsma, die de berg groter en groter zag worden. Een moeilijke tijd, waarbij je als predikant er probeert te zijn voor je achterban, maar dat soms vreemd voelt wanneer voordeuren dicht en bezoek buiten moet blijven. „Met daarbij de vraag ofvooral jonge gezinnen later bij de heropening van de kerken wel weer terugkomen. Gelukkig is dat gebeurd. En wat was het fijn om be-

Op de stenen staan korte en langere boodschappen.

kende gezichten terug in de kerk te zien.”

De stenenactie die in gang werd gezet door de dominees en burge-meester Hans Vroomen was niet specifiek voor gemeenteleden bedoeld, weet Meulenkamp. „Maar voor alle inwoners. Mooi om te zien dat het zo gewaardeerd wordt.”

„Daarna is het ook omarmd door ondernemers en het verdere bedrijfsleven”, meldt Lodewijk. „Om ervoor te zorgen dat dit monument iets blijvends zou worden. Dat gaat

gebeuren, hier voor de kerk.”

Over enkele weken wordt de Tuin van Hoop dan daadwerkelijk geopend, als een plekje waar ook over enkele decennia nog stil gestaan kan worden bij de huidige, ingewikkelde tijden. De kerk is inmiddels weer geopend, maar niet alle bezoekers zijn teruggekeerd. Corona hakt er in die zin eveneens in Ommen in, zonder dat die gemeente nu direct bovenmatig in de RIVM-cijfers is terug te vinden.

Maar er zijn ook kerkgangers die pas weer komen wanneer alles als vertrouwd voelt. Niet eens zozeer omdat ze bang zijn voor corona, maar meer het saamhorigheidsgevoel missen dat een gevuld gebedshuis geeft. De leegte in de kerk was ook voor de predikanten wel even wennen. „Sta je ineens tegen een camera te praten. Dat voelt anders. Je wilt toch contact leggen. Dat komt nu zeker weer terug.”

Wat blijft zijn de stenen, in beton gegoten en zodoende nagelvast met de aarde verbonden. Maar het moet iets levends hebben, waar in de toekomst nieuwe boodschappen van hoop aan kunnen worden toegevoegd. 'We are one', staat er op een kiezel, waarbij het krijgt langzaam maar zeker wegslijt. „Ook dat is symboliek”, weten de heren. „Als de boel straks gaat bloeien komt er leven in het geheel. Dat breekt door aarde en steen. Hoop.”